

Farve mellem Prøve Nr. 18 og 15 og at sætte en egen Toldsats paa dem, men saaledes at man herfra udelukker Muscovados-Sukkere. Derjom der nu altsaa findes — og det maa man efter Ordene antage — Muscovados-Sukkere, der ligge mellem Farven Nr. 15 og Nr. 18, hvilken Told skulle de da svare? Jeg tror ikke, at der er nogen Bestemmelse derom i § 1. Er der her en Misforstaaelse tilstede fra min Side, da beder jeg om Undskyldning, men jeg har ikke kunnet se Andet, end at en saadan Bestemmelse mangler.

Melchior: Jeg skal begynde med at takke den ærede Finantsminister for den varme Understøttelse, han har givet Lovforslaget ved sin anbefaling. Det er jo naturligt, at jeg ikke vilde have indbragt dette Lovforslag, uden nogenlunde at have forsikret mig om, at Finantsministeren vilde understøtte det, hvis han kom til den Overbevisning, at det var rigtigt, men hvorledes den ærede Finantsminister vilde stille sig, efterat han havde modtaget de Dplysninger, som først igaar, tror jeg, ere komne ham ihænde, var det mig naturligvis ganske umuligt at vide, og det glæder mig derfor, at jeg har faaet denne varme Understøttelse, og jeg takker den ærede Finantsminister derfor paa Sagens Vegne. — I Anledning af de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede 3de Landskingsmand for 7de Kreds (N. P. Hansen), er jeg enig i, at det vilde være meget ønskeligt, om man i det Hele taget paa Verne vilde stræbe efter at bringe sin Fabrikation frem, og det har netop, tror jeg, været Regeringens, den ærede Finantsministers Tanke ved det Lovforslag, som han forelagde det andet Thing, at sætte dem istand dertil ved at skaffe dem forøgede Midler; og jeg vil ogsaa haabe, at det, uagtet dette blev negtet dem, vil blive muligt, i alt Fald for de mere velstaaende Plantere derovre, at forbedre deres Fabrikation. Derimod vil det være fuldkommen umuligt for Planterne paa St. Croix ligesaavel som paa de andre vestindiske Der at bringe det Fabrikat tilveie, som gaar under Navnet Farin her i Europa, allerede af den Grund, antager jeg, at en stor Del af disse Fariner i Reglen ikke kan taale den lange For-

sendelse over Søen. Denne Fabrikation er mere indrettet paa Diebliffets Konsume. Men derved vil jeg paa ingen Maade modfige det ærede Medlems Ytringer om, at der vistnok kunde ske Forbedringer, som kunde bringe disse Sukkere op til en høiere Værdi. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at saasnart man, saaledes som man har gjort andre Steder, f. Ex. i Demarara og selv paa Havana og flere Steder, indfører Maskiner, ved hvilke man saa væsentlig forbedrer sine Sukkre, at de træde ind i en anden Klasse, saa op-høre de at være Muscovados, og saa blive de Toldbestemmelser, som her ere foreslaaede, jo slet ikke anvendelige paa dem. Vi sige jo nemlig ikke, at St. Croix-Sukkere skulle indføres for en bestemt Told, men vi sige, at Sukkere, hvoraf Sirupen ikke er udskilt (Muscovados), ikke skulle betale samme Told som fine Sukkere. Man siger altsaa Intet om St. Croix, men faktisk vil Forslaget ganske vist, naar det bliver til Lov, vedrøre St. Croix, da St. Croix Sukkere, hvad jeg beklager, i mange Henseender staa tilbage. I saa Henseende er der altsaa ikke nogen Mangel ved Lovforslaget. Forøvrigt skal jeg dog bemærke, at det ikke er Tilfældet, at St. Croix Sukkere skulde i det Hele taget staa saa overordentlig langt tilbage, at de skulde regnes til de allerlaveste Sukkere. Der er mange af de andre vestindiske Der, som frembringe langt simplere Sukkere, og hvad Muscovados angaar, staa St. Croix paa et temmelig høit Standpunkt. Men en anden Ting er det jo, at det, hvad jeg i fuldt Maal tiltræder, vilde være ønskeligt, om man paa St. Croix kunde forbedre Fabrikationen. — Det ærede Medlem mente dernæst, at det vilde være meget vanskeligt at udfinde, til hvilken Toldsats Sukkeret skulde henføres, da det „saldt saa forstjelligt i Fadet“, hvormed Meningen, saaledes som jeg opfattede den, var denne, at Sukkerets Kvantitet ikke var ensartet gennem hele Fadet. Jeg vil dertil svare, at denne Vanskelighed allerede nu eristeter. Toldvæsenet skal nu ifølge en administrativ Bestemmelse — eller maasse staa det i selve Loven af 1863 — efter en Gjennemsnitsprøve af Fadets Indhold afgjøre, til hvilken Klasse Sukkeret skal henføres, og det